

Μια μάνα νόμιζε ότι έχασε για πάντα τον γιο της - Μέχρι που ανακάλυψε κάτι...

/ [Θαύματα και θαυμαστά γεγονότα](#)

Η Σάλλυ πετάχτηκε από τη καρέκλα της μόλις είδε το γιατρό να βγαίνει από το χειρουργείο. Τον πλησίασε και του είπε: «Πώς είναι το παιδί μου; Είναι καλά; Πότε θα μπορέσω να το δω;»

Ο χειρουργός της είπε, «Λυπάμαι. Κάναμε ό, τι μπορούσαμε, αλλά το αγόρι σας δεν θα τα καταφέρει».

«Η Σάλλυ έσκυψε το κεφάλι και ψιθύρισε με θλιμμένη φωνή, «Γιατί τα μικρά παιδιά παθαίνουν καρκίνο; Γιατί δεν κάνει κάτι ο Θεός για αυτά; Γιατί τα αφήνει να πεθάνουν τόσο μικρά;»

Ο χειρουργός δεν της απάντησε. Την άφησε για λίγο να ηρεμήσει και την ρώτησε, «Θέλετε να μείνετε για λίγο μόνη με τον γιο σας; Μια από τις νοσηλεύτριες θα σας οδηγήσει να τον δείτε για λίγα λεπτά, πριν τον μεταφέρουμε στο πανεπιστήμιο» .

Η Σάλλυ ζήτησε από τη νοσοκόμα να μείνει μαζί της, καθώς αποχαιρετούσε για πάντα το παιδί της. Χάιδεψε με αγάπη τα πυκνά μαύρα μαλλιά του ενώ του ψιθύριζε πόσο τον αγαπούσε.

Μια μάνα νόμιζε ότι έχασε για πάντα τον γιο της. Μέχρι που ανακάλυψε κάτι.

«Θα θέλατε μια τούφα από τα μαλλιά του;» ρώτησε η νοσοκόμα.

Η Σάλλυ της έγνεψε καταφατικά. Η νοσοκόμα έκοψε μια τούφα από τα μαλλιά του αγοριού, την έβαλε σε ένα πλαστικό σακουλάκι που στη συνέχεια παρέδωσε στην καταρρακωμένη μητέρα.

«Ήταν ιδέα του Τζίμι να δωρίσει το σώμα του στο πανεπιστήμιο για μελέτη», μουρμούρισε η Σάλλυ. «Πίστευε ότι έτσι θα μπορούσε να βοηθήσει κάποιο άλλο παιδί να ζήσει. Του είπα όχι στην αρχή, αλλά ο Τζίμι επέμενε. «Μαμά, εγώ δεν θα το χρησιμοποιήσω αφού πεθάνω. Μπορεί όμως να βοηθήσει κάποιο άλλο μικρό αγόρι να περάσει μια ακόμη μέρα με τη μαμά του». Το παιδί μου είχε μια καρδιά από χρυσό. Πάντα σκέφτονταν τους άλλους. Πάντα ήθελε να προσφέρει ότι είχε στους άλλους. »

Η Σάλλυ περπάτησε στο διάδρομο της παιδιατρικής πτέρυγας για τελευταία φορά έπειτα από έξι ολόκληρους μήνες όπου ζούσε κυριολεκτικά σε αυτή. Έβαλε σε μια τσάντα όλα τα υπάρχοντά του Τζίμι και τα μετέφερε στο αυτοκίνητο της.

Η διαδρομή προς το σπίτι δεν ήταν καθόλου εύκολη. Πιο δύσκολο όμως ήταν να μπει στο άδειο πλέον σπίτι.

Πήρε την τσάντα με τα υπάρχοντά του Τζίμι και την τούφα από τα μαλλιά του και τα μετέφερε στο δωμάτιο του. Τα μαλλάκια του τα τοποθέτησε κάπου που να τα βλέπει συνέχεια, πάνω στο ράφι που είχε τα αυτοκινητάκια του. Έπειτα ξάπλωσε στο κρεβατάκι του, πήρε σφιχτά αγκαλιά το μαξιλάρι του και έκλαιγε με λυγμούς μέχρι που αποκοιμήθηκε από την κούραση.

Ήταν γύρω στα μεσάνυχτα, όταν η Σάλλυ ξύπνησε. Σηκώθηκε με δυσκολία, έβαλε ένα ποτήρι νερό και ξαναγύρισε στο άδειο παιδικό δωμάτιο. Άνοιξε τη τσάντα με τα πράγματα του Τζίμι και άρχισε να τακτοποιεί τα ρούχα του στη ντουλάπα. Σαν να μην είχε συμβεί ότι είχε συμβεί. Σαν να μην είχε φύγει για πάντα.

Τότε το είδε.

Διπλωμένο μέσα σε μια τσέπη από τα παντελόνια του υπήρχε ένα διπλωμένο χαρτί. Το άνοιξε με θρησκευτική ευλάβεια και το διάβασε:

«Αγαπημένη μου μαμά,

Αν το διαβάζεις αυτό, τότε δεν τα κατάφερα να είμαι και πάλι μαζί σου. Το ξέρω ότι θα σου λείψω. Και μένα θα μου λείψεις πολύ αλλά δεν θα σταματήσω ποτέ να σε αγαπώ. Όπου και να βρίσκομαι θα σ' αγαπώ για πάντα μαμά, κάθε μέρα όλο και περισσότερο. Κάποτε θα βρεθούμε ξανά και πάλι. Μέχρι τότε όμως, αν θέλεις, μπορείς να υιοθετήσεις ένα μικρό αγόρι και έτσι δεν θα νιώθεις τόση μοναξιά. Να το κάνεις μαμά, εγώ δεν έχω κανένα πρόβλημα. Μπορεί αν θέλει να πάρει το παλιό μου δωμάτιο και όλα τα παιχνίδια μου για να παίζει.

Αλλά αν αποφασίσεις να υιοθετήσεις κορίτσι, μάλλον δεν θα του αρέσουν τα πράγματα μου. Θα πρέπει να της αγοράσεις κούκλες και άλλα τέτοια κοριτσίστικα πράγματα.

Να μην λυπάσαι όταν με σκέφτεσαι μαμά. Να θυμάσαι όλες εκείνες τις όμορφες στιγμές που ζήσαμε μαζί και να γελάς.

Θυμάσαι τότε που γέμισα όλη τη κουζίνα με αλεύρι γιατί προσπαθούσα να σου φτιάξω κέικ; Εσύ αντί να με μαλώσεις, άρχισες να γελάς τόσο πολύ όταν με είδες, που νόμιζα ότι θα πάθεις κάτι. Ή και τότε που έσπασα το παράθυρο της κουζίνας με τη μπάλα μου και σου είπα ότι το έκανε η γάτα μας; Το ήξερες ότι το είχα κάνει εγώ αλλά δεν μου φώναξες. Ποτέ σου δεν μου φώναξες μαμά. Ήσουν η καλύτερη μαμά που θα μπορούσα να έχω και σε ευχαριστώ τόσο πολύ για αυτό.

Ξέρω ότι εκεί που θα πάω δεν θα είναι άσχημα. Πόσο άσχημα άλλωστε μπορεί να είναι αφού εκεί βρίσκονται η γιαγιά και ο παππούς; Θα με προσέχουν αυτοί και για αυτό δεν πρέπει να ανησυχείς καθόλου για μένα. Θα με ξεναγήσουν εκείνοι σε όλο τον ουρανό και όποτε μπορούμε θα πεταγόμαστε για λίγο στη Γη για να σου δίνω κλεφτά ένα φιλί στο μάγουλο την ώρα που κοιμάσαι.

Φαντάζεσαι μαμά να βρω κάπου εκεί στον ουρανό και τον Ντακ το σκυλάκι μας; Δεν θα ήταν τέλεια να μου γλύφει το πρόσωπο και να με ξυπνάει όπως παλιά; Θυμάσαι;

Αλλά ο λόγος που σου γράφω περισσότερο αυτό το γράμμα μαμά είναι για να σου θυμίσω ότι δεν πρέπει να χάσεις τη πίστη σου στο Θεό επειδή έχασες εμένα. Ένα βράδυ που ξύπνησα, σε άκουσα να κλαις δίπλα μου και να του μιλάς. Του έλεγες ότι δεν είναι σωστό να με πάρει κοντά του και τον ρωτούσες «Πού είσαι όταν σε

χρειάζομαι;»

Εκείνος όμως βρέθηκε στην ίδια θέση με εσένα όταν ο γιος του ήταν πάνω στο σταυρό. Ήταν εκεί, και είναι εκεί για όλα τα παιδιά του. Εσύ μου το έμαθες αυτό.

Ελπίζω τώρα που θα πάω εκεί ψηλά να σταματήσω να πονάω. Δεν τον αντέχω άλλο αυτόν τον πόνο μαμά.

Θα σε αγαπώ για πάντα!

Τζίμι

ΥΓ. Τα μεσημέρια ελπίζω να φτιάχνουν μακαρόνια με κιμά όπως τα έφτιαχνες εσύ. Θα μου λείψουν μαμά, όπως θα μου λείψεις πολύ και εσύ.»

Η Σάλλυ δίπλωσε το χαρτί, το τοποθέτησε πλάι στη τούφα από τα μαλλιά του γιου της, εκεί δίπλα στα αυτοκινητάκια του και σηκώθηκε όρθια. Σκούπισε τα μάτια της, ίσιωσε τους ώμους της και άνοιξε όλα τα παράθυρα του σπιτιού.

«Για να μπορεί να μπει στο σπίτι όταν έρθει», σκέφτηκε.

Πηγή: tro-ma-ktiko.blogspot.gr